

Anto POPOVIĆ, *Grčko-hrvatski rječnik Novoga zavjeta sa statistikom grčkih riječi*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2016., 197 str.

Autor Anto Popović je bosanski franjevac, profesor biblijskih disciplina na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu, poznat po nizu znanstvenih studija koje je objavila Kršćanska sadašnjost u Zagrebu te po prijevodu novijih dokumenata katoličkoga crkvenog učiteljstva o Svetom pismu u Crkvi.

U predgovoru ovoj knjizi autor ističe da je koncepciju preuzeo od *A Concise Greek-English Dictionary of the New Testament*, koji je po mandatu United Bible Societies (UBS) priredio Barclay M. Newman, Jr. kao priručnu knjizicu uz znanstveno izdanje *Greek New Testament* iz 1993. godine kao sastavni dio projekta *Biblia stuttgartensia* UBS. Po mandatu Deutsche Bibelgesellschaft u Stuttgartu njemački znanstvenik Rudolf Kassühlke priredio je njemačko, dopunjeno izdanje toga *Konciznog rječnika za Novi zavjet* na grčkom *Kleines Wörterbuch zum Neuen Testament – Griechisch-Deutsch* a naš autor služio se četvrtim, popravljenim izdanjem toga rječnika iz 2005. godine. Autor se poslužio i drugim djelima te vrste na engleskome i njemačkome jeziku, a od onih na hrvatskome jeziku reprintom *Grčko-hrvat-*

skog rječnika Stjepana Senca koji, uz rječnik klasičnoga grčkoga, donosi i specifičnosti pojedinih grčkih riječi u Novom zavjetu te *Grčko-hrvatskim rječnikom Novoga zavjeta* Rudolfa Amerla (Kršćanska sadašnjost, 2000.). Za statistiku grčkih riječi u Novom zavjetu autor se inspirirao rječnikom Carla Buzzettija iz godine 1989. za stuttgartsko znanstveno izdanje Novoga zavjeta na izvornome jeziku.

Nakana je britanskih i njemačkih izdavača omogućiti studentima teologije, vjeroučiteljima i pastoralnim djevatnicima koji su tijekom studija prošli osnove grčkog jezika (dva semestra po dva školska sata) da uz pomoć toga rječnika čitaju Novi zavjet na grčkom, jer nijedan prijevod, bio što vjerniji izvorniku ili »liberalno« prilagođen čitateljima određene jezične kulture, ne može nadomjestiti ili istisnuti grčki izvornik. Istu nakanu imao je i profesor Anto Popović, koji je unio dodatne crte u ovo hrvatsko izdanje. Za značenje pojedinih riječi navodio je kako su one prevedene u prijevodu Bonaventure Dude i Jerka Fućaka, koji se po odobrenju hrvatskih biskupa upotrebljava u liturgiji od 1971. godine, te u popravljenom pri-

jevodu Ivana Šarića iz 2006. godine, koji je izdan s odobrenjem Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske biskupske konferencije. Naš je autor, nadalje, za nijanse pojedine grčke riječi navodio gdje se konkretno u pojedinom spisu Novoga zavjeta nalazi neko nijansirano značenje. Velika je novost što je navodio statističke podatke o ukupnom broju pojedine riječi u Novom zavjetu i u kojoj knjizi dolazi po koliko puta. S užitkom sam ustanovio da, na primjer, teološki važan glagol *aphiēmi* (otpustiti, oprostiti, ispustiti duh u smislu umrijeti) dolazi 143 puta, veznik i potvrđna čestica *gar* (jer, doista) 1 041 puta, prijedlog *dia* (po, kroz) s genitivom ili akuzativom 667 puta, prijedlog *eis* (k, prema, glede) 1 767 puta, prijedlog *en* (u, na, među, pomoći) čak 2 752 puta, imenica *thanatos* (smrt) 120 puta, *Theos* (Bog) 1 317 puta, ime *Iēsous* (Isus) 917 puta, *pneuma* (Duh, duh, osoba) 379 puta, glagol *sfragizō* (zapečatiti, potvrditi) 15 puta, *sōzō* (spasiti, iscijeliti, ozdraviti) 142 puta, *teleō* (završiti, ispuniti, opsluživati) 28 puta, *phobomai* (bojati se, poštivati, strahovati) 95 puta. Iz učestalosti pojedine riječi naslućujemo njezinu važnost u Novom zavjetu te potrebu nijansiranog prevodenja, vodeći računa u neposrednom kontekstu.

Usporedimo li ovo izdanje s Amerlovim *Grčko-hrvatskim rječnikom Novoga zavjeta*, koji preuzima tri geografske karte iz UBS izdanja grčkoga Novog zavjeta: na početku Palestine u vrijeme Staroga zavjeta i Palesti-

na u vrijeme Novoga zavjeta, na kraju Pavlova putovanja. Znam da je Anto Popović bio pripravio četiri karte novozavjetnog prostora koje sadrži stutgartski Novi zavjet na grčkom (tri spomenute i Starinski Bliski istok), ali ih je izdavač izostavio, očito iz tehničkih razloga. Amerl u uvodu najavljuje da rječnik ulazi u pomoćnu literaturu za proučavanje Novoga zavjeta, da sadrži oko 5 860 protumačenih grčkih riječi te da će umanjiti potrebu konzultiranja stranih rječnika novozavjetnog grčkoga. On u bibliografiji na početku knjige navodi dvadeset i jedan rječnik ili leksikon, zatim šest gramatika, pet Biblija te osam elektroničkih izdanja. Samo uz osobna imena navodi gdje ih se spominje u Novome zavjetu. Uz pojedine glagole ne navodi »kritična« vremena i načine (aorist, futur, perfekt, imperativ, konjunktiv i slično) pa korisniku preostaje da se oslanja na neko drugo djelo gdje o tome može naći dostatne informacije. To osobito otežava razumijevanje oblika kod nepravilnih glagola. Donosi vrlo obilnu ponudu mogućih značenja za pojedine glagole (npr. *keimai* 27 značenja, *krinō* 47, *horaō* 53). Pritom ne upućuje na pojedini citat iz Novoga zavjeta, gdje se dotična nijansa značenja treba primijeniti. Amerl je na kraju donio Pregled gramatičkih oblika grčkoga jezika (201–223), uključujući i nepravilne glagole, ali se korisnik mora dobrano sjećati svojeg učenja tih nepravilnih glagola kada u grčkom tekstu Novoga zavjeta naiđe

na pojedini oblik, da bi mogao odgnetnuti od kojeg je to osnovnog glagola. U ovom rječniku navedeni su abecednim redom svi nepravilni i komplirani glagolski oblici te se upućuje na osnovni oblik od kojeg dolaze. Tako na str. 86: »*ēlthon i ēltha* aor. od *erhomai*«, ili str. 194: »*ōphtēn* aor. pas. od *horaō*«. Time je autor olakšao služenje knjigom onim proučavateljima koji nisu mogli zapamtiti nepravilne glagole u novozačvjetnom grčkom a stalo im je do proučavanja Riječi Božje na izvornome grčkom jeziku.

Zato Popovićev *Grčko-hrvatski rječnik Novoga zavjeta sa statistikom grčkih riječi* smatram kvalitetnom prinovom za proučavanje Novoga zavjeta na hrvatskome govornom području. Autor je knjigu temeljio na svojem dugogodišnjem iskustvu predavanja Novoga zavjeta te služenju stručnom literaturom na engleskome, njemačkome, talijanskome i francuskome jeziku. Autoru čestitam što je ovim znanstvenim radom obogatio proučavanje Novoga zavjeta na hrvatskome, a knjigu preporučam studentima teologije koji se spremaju za svećenike ili vjeroučitelje te pastoralnim djelatnicima hrvatskoga govornog područja koji pri obradi nedjeljnih evanđelja i drugih odlomaka za razmatranje trebaju otkrivati dublju pozadinu svetoga teksta. Oni koji s hrabrošću i svetom radoznalošću posegnu za ovom knjigom trebali bi studio-

zno pročitati autorov Predgovor i Kratice upotrijebljene u Rječniku (5–11). Ako to i ne učine a otvore knjigu npr. na str. 80 te pogledaju glagol *euangelizō* naći će da on znači »javiti blagovijest, navijestiti evanđelje«, pasivno »navješčivati se, biti naviješten« te da u Novome zavjetu dolazi 54 puta: od toga u Djelima apostolskim 15, u Lukinu evanđelju 10, u Poslanici Galaćanima 7, u Prvoj poslanici Korinćanima 6 puta itd.

Sveto pismo je Riječ Božja u riječi ljudskoj. Naš profesor Bonaventura Duda govorio nam je na svojim predavanjima za vrijeme studija na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu da se Bog »dorekao« poslavši nam svojeg Sina te da zato nakon Isusova djelovanja i dovršetka Novoga zavjeta nema više javne objave. Tko želi proučavati što nama danas Bog govorи u javnoj objavi, treba uranjati u riječi i formulacije kojima su se poslužili nadahnuti pisci u prenošenju događaja i riječi spasenja.

Dodatnu znanstvenu vrijednost predstavljaju dvije stranice na engleskom, *A Short Description of the Book* (195–196), gdje je Anto Popović preveo predgovor knjizi sa str. 5–7. To omogućuje da se knjiga dostavi biblioteci Papiskoga biblijskog instituta u Rimu, na kojem je autor magistrirao i doktorirao Sveto pismo, i drugim sličnim knjižnicama u kojima zainteresirani pregledatelji novih djela mogu vidjeti što čine hrvatski bibličari.

Mato Zovkić